

Forsl. t. R. om Havneavgift t. Rbhvns Havn.

Som det vil ses af den i Ministerialtidsende B for 1878, Side 881 fl. meddelte Oversigt over de indtil Udgangen af Aaret 1877 udførte ekstraordinære Havnearbejder maa Havneplanen nu betragtes som gennemført, med Undtagelse af noget Uddybningsarbejde og nogle mindre Arbejder, men desuden er der udenfor Planen udført eller paabegyndt en Række meget kostelige Arbejder, som i Tidens Løb viste sig nødvendige som Følge af Skibsfartens overordentlig stærke Tiltag; som saadanne skulle nævnes: Uddybningen af hele Sønderheden til 22 Fods Vanddybde, heri navnlig indbefattet Borttagelsen af Grundten „Ryggen“, de herved nødvendiggjorte Landdannelsesarbejder, Uddybning i Havnen saaledes at der bliver 18—20 Fod Vand ved alle Bolværker, Udvidelse af Gasværksløbets Bredde fra 100 til 200 Fod og Førgelse af dets Dybde fra 16 til 20 Fod og den dermed i Forbindelse staaende Førgelse saavel af Bolværkets Længde som af Landdannelsens Areal (dette sidste forøges fra c. 300,000 □ Alen til c. 518,000 □ Alen og gjøres landfast), Erhvervelse af og Omsætning af Bolværkerne ved Lærings Plads, Kvæthusbrosens Forlængelse og Udvidelse m. m. Hermed kunne de ekstraordinære Arbejder imidlertid paa ingen Maade anses for afsluttede. Det er hævet over Tvivl, at der til Fyldestgjørelse af berettigede Krav fra Handelens og Skibsfartens Side vil kræves yderligere omfattende Foranstaltninger. Som utvivlsomt forestaaende i en nær Fremtid skal man særlig fremhæve en paatænkt Udvidelse af Lødbodpladsen mod Nord, hvortil der føles stærk Trang, og hvorvel der for Tiden ikke er taget Beslutning om Udførelsen af noget af de Projekter, der iøvrigt foreligge, og det sikkert vil tage Tid, inden de herhen hørende Spørgsmaal ville blive modne til Afgjørelse, maa man altså nu ved Betragtningen af Havnens økonomiske Stilling tage Hensyn til, at den maa være beredt til at opfylde de store Krav, der kunne forudses at ville blive stillede til den, og fikke den de hertil fornødne Indtægter. Da det nu er saa, at de ordinære Indtægter for Tiden ikke give større Overskud over de ordinære Udgifter end at der, f. Ex. i Aaret 1877, kun har kunnet afgives c. 200,000 Kr. til ekstraordinære Arbejder ved at formindste Raskbeholdningen med 80,000 Kr., vil det formentlig findes vel begrundet, at Ministeriet har troet, inden det Tidspunkt, da Afgiften efter den i Lov 31te Marts 1874 truffne Bestemmelse skal bortfalde, nemlig den 1ste April 1879, at burde fremsætte for Rigsdagen et Forslag til en Forandring af nysnævnte Lovbestemmelse. Det er nemlig en meget betydelig Indtægt for Havnen, hvorom der her er Spørgsmaal (1874 c. 132,000 Kr., 1875 c. 145,000 Kr., 1876 c.

150,000 Kr., 1877 c. 140,000 Kr.), og hvis Afkavn derfor vil være meget sølelig.

Hvis man lader Afgiften bortfalde, vil man af Forholdenes Krav sikkert blive nødsaget til i ethvert Fald i nogen Tid at skaffe Havnen forøgede Indtægter ad anden Veie. Dette vil imidlertid formentlig kun kunne lade sig gøre enten ved at indføre en Vareafgift som den, der svares i Landets andre Havne, eller ved at forhøje Skibsafgifterne, og mod begge disse Veie kan der reises grundede Indvendinger. Det vil vistnok neppe være tilraadeligt at indføre den førstnævnte, hidtil i Kjøbenhavn ukjendte Afgift, dels fordi det vil være vanskeligt at opkræve den, dels og navnlig fordi den i høi Grad vilde besvære den indenvigste Handel, som man hidtil har søgt at lette saa meget som mulig. En Førgelse af Skibsafgifterne bør, saavidt skjønnes, og som ogsaa tidligere forudsat, kun finde Sted, saafremt der samtidig indtræder en Nedsættelse af Skibsafgifterne til Staten, men hvorvidt og naar en saadan vil finde Sted, er i Diebliffet høist usikkert. Selv om det senere skulde vise sig, at de nuværende Afgifter til Havnen uden Ulempe kunne nedsættes, turde det dernæst vel forstjente Overveieelse, om man ikke burde foretrække istedetfor at ophæve Afgiften at søge paa andre Punkter at lette Handel og Skibsfart. Det maa sikkert erkjendes, at Afgiften i praktisk Henseende frembyder store Fordele. Den er en engang tilvant Afgift, der ikke har givet Anledning til Klager fra det store Publikums Side; den er let at opkræve, og den er endelig gennemgaaende saa lav, at dens Bortfalden vilde blive saa godt som umærkelig i den daglige Handel og Wandel og i Virkeligheden væsentligst vilde komme de store Importeurer til Gode.

I Genhold til det Ansørte, hvortil man endnu skal seie, at saavel Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse som Kjøbenhavns Havneraad have udtalt sig for Afgiften fortsatte Opkrævning, overfor hvilke Udtalelser der formentlig maa lægges mindre Vægt paa, at Møtallet af Grossererforeningens Komite har afgivet en modstaaende Erklæring, har man fundet det overveieende betænkeligt nu at lade den omspurgte Afgift bortfalde. I det man derfor fremsætter nærværende Lovforslag, skal man med Hensyn til dets Indhold bemærke, at man i Genhold til hvad foran er bemærket, har ment, at det vilde være foretrukket i Forslaget at optage en Bestemmelse om, at den eventuelle Lov skal underkastes en Revision, istedetfor paa samme Maade som i de tidligere nævnte Love at fastslaa, at Afgiften ubetinget skal bortfalde til et bestemt givet Tidspunkt, samt at man har anset det rettest at forbeholde Ministeriet Myndighed til at nedsætte eller endog helt ophæve Afgiften for enkelte Varer.